

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσημα 2, κατ' εξαμηνίαν 1, κατ' τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ της εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχωρήσεως, 6 στίχος λεπτά 13.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1851.

Υπάρχει εις τόν κόσμον τούτον αλήθειά τις δυσκόλως καταβαλλομένη, ότι αι πράξεις πάσης κυβερνήσεως ζη-
ριζομένης επί του άδίκου και αυθαίρετου, έπεται ανα-
γκαιώς να ήναι και αύται άδικοι και αυθαίρετοι, ως ή
αίτία της όποίας αύται είναι τά αποτελέσματα. Την
λυπηράν ταύτην αλήθειαν αποδεικνύει τρανώς, πρό αιώ-
νων, ή άγγλική κυβέρνησις, όταν θελήσωμεν να εξετά-
σωμεν πώς έδιοίκησεν αύτη εις τας έξωτερικάς κατα-
κτήσεις της, εκεί δηλαδή, όπου εύροϋσα λαούς αδυνά-
τους, τούς καθυπέταξεν είτε δια του σιδήρου, είτε δια
της άπάτης. Είναι νομίζομεν περιττόν ν' αναφέ-
ρωμεν ξένα παραδείγματα, όταν έχωμεν πρό οφθαλμών
τά ίδια μας πράγματα. Βεβαίως ο Ινδός, ο Αμερικανός
και αύτός ο Ιρλανδός, είναι αιώνιοι μάρτυρες της άπλη-
στίας και δολιότητος ένταυτώ μιας κυβερνήσεως, της
όποίας ή φιλοδοξία και εγωϊστικός τις πατριωτισμός υ-
πέρβηεν τά μεγαλήτερα ελατήρια της μηχανής της· αλλά
και ο έπτανησιακός λαός, του όποίου ή τύχη διεκυβέυετο
αδιακόπως, έως ου κατήντησε τέλος πάντων να συγχω-
νευθή, παράδωξως πως, εις τά παμπληθή του κράτους
εκείνου έξαρτήματα, έδοκίμασε παρομοίαν τινά τύχην.
Ματαίως οι συναίτιοι της δουλείας του τόν επιλοδόφη-
σαν εις τας συνθήκας των με τόν κομπαστικόν τίτλον
Ααού ανεξαρτήτου. Όταν ήθέλησαν να δώσωσιν
εις αυτόν Προστάτην, ή ψευδής αύτη ανεξαρτησία
ηφανίσθη· και ή Αγγλία, ήτις έννοούσε κάλλιστα την
σημασίαν τοιαύτης λέξεως, παρεδέχθη άσμένως την
φροντίδα του να προστατεύη τόν έπτανησιακόν λαόν.
Οι δυνατοί ούτοι της γής συνήλθον τότε, καθώς και
παντοτε, όπως άπατήσωσιν ο εις τόν άλλον, με τά έξο-
δα των μικρών και αδυνάτων λαών, μη λησμονήσαντες
ένταυτώ να κηρύξωσιν, ότι πάντα ταύτα έπραττον υπέρ
της ανθρωπότητος.

Τοιαύτη είναι, τφ έντι, η αρχή, —αν δύναται να
ονομασθή ποτέ αρχή ή αυθαίρετος θέλησις τεσσάρων ή

πέντε δεσποτών, —επί της όποίας βασίζει ή άγγλική
προστασία τά επί της Έπτανήσου δικαιώματά της.
Αρχή παράλογος, άδίκος και αυθαίρετος κατά την έπο-
χήν εκείνην, πολύ δέ μάλλον την σήμερον, δια τας έ-
πελθούσας εις τόν πολιτικόν κόσμον μεταβολάς. Άλλ'
έδοξα έστάθησαν άρα γε τά πρώτα επί της Έπτανήσου
βήματα της άγγλικής προστασίας; Άν επιθυμώσι ν' ά-
κούσωσι τούτο οι αναγνώσται μας, είναι ως να θέλωσι
να είπωμεν εις αυτούς πράγματα πασίγνωστα και έπα-
ναληφθέντα μυριάκις υπό πολλών άλλων συμπολιτών μας·
άλλ' ήμεις παραιτούμεθα του τοιούτου· λέγομεν μόνον
άπλως, ότι αύτά ήσαν, άπάτη συνηνωμένη με την βίαν,
και άδικία συνοδευομένη με την ύβριν. Και, μίαν ήμέ-
ραν, όλίγον καιρόν άφού ή άγγλική κυβέρνησις έπαρου-
σιάσθη εις ήμάς με τόν κολακευτικόν τίτλον του προ-
στάτου, έπεβλήθη εις τούς προστατευομένους έπτανη-
σίους τó Μετλανδικόν σύνταγμα, ή περίχρυσος εκείνη
άλυσις, ήτις έσφυρηλατήθη δια τούς ανεξαρτήτους
τούτους δούλους. Τότε ή ανεξαρτησία άπεχαιρέτησε του
Όδυσσεώς και των Φαιάκων την πατρίδα, και τινες των
Έπτανησίων τεθαμβωμένοι ίσως από την σιγμαϊάαν λάμ-
ψιν της, δέν διέκρινον την πραγματικήν άπουσίαν της.
Είναι αληθές, ότι μετά ταύτα έθρήνησαν τó σφάλμα
των, και δάκρυα μετανοίας έβρεξαν τας πορείας των,
άλλά τó έγκλημα δέν εξηφανίσθη.

Από της έγκαθιδρύσεως ενός τοιούτου συντάγματος
εις την Ιόνιον πολιτείαν, ήτις, κατά τας εκφράσεις των
ιδίων προστατών μας, έμελλε να γενή ή έστία της έλ-
ληνικής αναγεννήσεως, καθείς δύναται να συμπράνη
πώς έδιοικήθησαν οι λαοι ούτοι. Η ιστορία της προστα-
σίας είναι αδιάκοπος σειρά πράξεων τεινουσών προς έ-
ξάλειψιν παντός έλευθέρου αισθήματος, πάσης έθνισμοϋ
και ανεξαρτησίας ιδέας. Δι' όσους αντιλέγουσιν εις τού-
το, υπομινύσκομεν μόνον την διαγωγήν της προστα-
σίας, κατά την εποχήν της έλληνικής επανάστασεως.
Ας διεξέλθω όστις θέλει τά χρονικά της ενδόξου εποχής
εκείνης, και ας άναγνώσθι άνει φίλης και αποστροφής,
αν δύναται, ή άγγλοϊόνιος κυβέρνησις έδήμεισε τά
υπάρχοντα των ήρώων εκείνων επτανησίων, όστινες, υπό
του έθνικού αίσθηματος αναφλεχθέντες, ήσαν τά όπλα,
προς βοήθειαν του εις άνισον άγώνα εισελθόντος έλλη-

νικοῦ ἔθνους, καὶ κατέτρεξεν ἐξορίσασα ἱερεῖς τινὰς τοῦ Ἰψίστου, διότι ἐτόλμησαν ν' ἀπευθύνωσι ταπεινὴν δέησιν πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ αὐτοῦ! Πραγματοῦντες τὰς κατὰ καιροὺς στρατοκρατείας, καὶ τὰς ἀπανθρώπων αἱματοχυσίας των. Ἀφίνομεν τήσας ἄλλας πράξεις, αἵτινες ἄπασαι διατηροῦσι τὸν τύπον ἢ τὴν σφραγίδα τυραννίας, ὅτε μὲν ὑπόλου καὶ κολακευτικῆς, ὅτε δὲ ἀγρώχου καὶ ὑβριστικῆς. Τὰ τοιαῦτα εἶναι παρελθόντα δεινὰ, καὶ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἐποχῶν, αἵτινες δὲν ἀφίνοσι τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐνασχολῆται ἐπὶ τῶν παρελθόντων.

Φυσικὸν εἶναι εἰς πάντα λαὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ ἂν οὗτος δὲν ἦναι ὀλωσθιῶν ἐξηχρησμένος ὑπὸ τῆς δουλείας, δὲν θέλει λησμονῆσαι ἐπὶ πολὺ, ὅτι ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Δημιουργόν του ἐλεύθερος καὶ ἴσος μὲ τοὺς ὁμοίους του. Τοιοῦτος λαὸς συναισθάνομενος τότε τὸν προορισμὸν του, δι' ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ἦναι, δι' ὅσον ἀδύνατος καὶ ἂν ὑπάρχῃ, ἔπεται, ὅτι θὰ δυσανασχετήσῃ διὰ τὰ δεσμὰ μὲ τὰ ὁποῖα τὸν περιετύλιξαν εἰς τὴν νηπιότητά του. Ἀναγκάτως τότε λοιπὸν θέλει ταρχυθῇ καὶ ἂν μὲν ἦναι δυνατὸς, διακόπτει τὰ δεσμὰ του, ἂν δὲ ἀδύνατος κινῆται τὰ παθήματά του, καὶ δισχαλπίζων τὰ δικαιώματά του, περιμένει εὐελπίς τὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζει τὰς ἀπαιτήσεις του. Ἡ τυραννία, ἥτις τὸν ἐδέσμευσεν, υποχρεοῦται εἰς τοιαύτας στιγμὰς, ὅπως διατηρήσῃ τοὺς καρποὺς τῶν ἀδικιῶν της, νὰ προσθέσῃ παρανομίας ἐπὶ παρανομίῶν καὶ σκληρότητας ἐπὶ σκληρότητων, καὶ τότε πάλιν ἄνισος ἀνοίγεται μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἐξουσίας, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη μάχονται μὲ πολὺ διαφορετικὰ ὅπλα. Ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀγυρτεία ὑποστηρίζουσι τὰς καταπίσεις της, ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐλπίς διακηρύττουσι τὰ δίκαιά του· ἐξ' ἑνὸς, ἐξοστρακισμοὶ, φυλακισμοὶ καὶ καταπίσεις πικρῶς εἶδους· ἐκ τοῦ ἑτέρου, ὑπομονὴ καὶ καρτερία.

Τοιαύτη ἀκριβὴς εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας, ἥτις θέλει νὰ τὸν διατηρῇ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν της, ὁποῖαν, ὡς ἐν παραδείγματι, τὴν ἐσχιγραφήσαμεν. Ἡ προστασία, ὅπως καταπίεσιν ἐν αἰσθημα φυσικόν, καὶ ἐπομένως ἀδύνατον νὰ καταπιεσθῇ, ἀπεράσισε νὰ βυθίσῃ ἀνευδρότως εἰς τὴν ἐπιχείρησιν της. Αἱ φυλακαὶ λοιπὸν ἐγεμίσθησαν ἀπὸ πολίτας πάσης τάξεως· οἰκογένειαι πλεῖται, τῶν ὁποίων τὰ μόνον ὑποστηρίγματα ἀφρέθησαν, ἔμειναν εἰς τρομερὰν ἐγκατάλειψιν· οἱ ἔρημοι σκοπελοὶ κατωκίσθησαν ὑπὸ πληθὺς ἐξορίστων· οἱ νόμοι παρεβιάσθησαν· τὰ δικαστήρια ἐμολύνθησαν· τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια κατεστράφησαν· ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος ἐκολοβώθη τρομερῶς, καὶ τέλος ἡ ἀνικτὴς πικρία τῶν ἱερωτέρων τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ δικαιωμάτων προέβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ ἀντιπροσωπικὸς καὶ ὁ ἐφημεριδογραφικὸς χαρακτήρ κατήντησαν νὰ θεωρῶνται ἐγκλήματα. Ἀπασα ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις κατεδικάσθη παρανόμως εἰς ἀρχίαν. Μέντε ἀντιπρόσωποι, μέλη τῆς νομοθετικῆς ταύτης Συνελεύσεως, εὐρίσκονται ἐξ οστρακισμένου τὴν στιγμὴν ταύτην, ὑπὸ διαφόραις προφάσεσιν, ἢ μᾶλλον,

ἄνευ προφάσεως· δώδεκα ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐπαύθησαν ἢ ἐξωρίσθησαν, καὶ τρεῖς δημοσιογράφοι, τριῶν ἐφημερίδων Συντάκται, ἠρπάχθησαν ἐκ τοῦ ἐφημεριδογραφικοῦ ἔργου των.

Καὶ ταῦτα πάντα ἡ ἀγγλικὴ προστασία ἐπραξε καὶ πράττει καθ' ἐκάστην, ὅπως καταβάλλῃ ἐν αἰσθημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐθνικότητος, αἰσθημα διὰ τὴν κορύφωσιν τοῦ ὁποίου, εἰς τὸ ἔθνος ἐκείνο, οὐ τις οὕτως προέσταται νόμιμος κυβερνήσις, ἐγκαυχᾶται καὶ ἀλαζυνεύεται. Ἡ ἀντίφασις αὕτη εἶναι τρομερὰ· ἀλλ' ὅμως εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐμπίπτουσιν αἱ ἐξουσίαι ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ δικαίωμα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας. Μακαρία ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἡν οἱ λαοὶ, ἐννοήσαντες τὴν ἐντολήν των, αἰσχυνθῶσι τοῦ νὰ πράττῳνται τοιαῦτα ἀδελφοκτονίαι ἐν ὀνόματι αὐτῶν, καὶ ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς χεῖράς των, καταστήσωσι τὴν κοινωνίαν ἀξίαν τῶν τιμιωτέρων τοῦ δημιουργοῦ πλασμάτων.

Ἡ συνεισφορά.

Ὅταν ἡ κυβερνήσις ἤρχισεν ἐνταῦθα τὸν κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου σκληρὸν καταδιωγμὸν της, πολῖται τινὲς συνέλαβαν τὴν ιδέαν, ν' ἀνοίξωσι γενικὴν συνεισφορὰν, ὑπὲρ τῶν πολιτικῶς καταδιωκόμενων, ὅπως, διὰ τοῦ τοιοῦτου μέσου ἐλαφρύνωσιν, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τὰ δυστυχήματα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ διὰ τὰ φρονήματά των ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καταδιωκόμενοι πολῖται ἤθελον τυχόν ὑποπίπτει. Τὸ κοινὸν, εἰς τὴν πρώτῃν πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συνέδραμε προθύμως, καὶ, διὰ τῆς συνδρομῆς του ταύτης, ἡ ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ φέρῃ βοήθειαν εἰς πολλοὺς κατατρεγμένους, καὶ νὰ καταστήσῃ ἐλαφρώτερα τὰ δεινὰ τῶν αὐστηρῶν φυλακισμῶν των. Ἀλλὰ, τίς ἤλπιζεν, ὅτι τὸ φιλόφρονον καὶ χριστιανικὸν τοῦτο μέτρον ἐμελλε νὰ ἐρεθίσῃ καὶ νὰ ἐξάψῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ἀκόρεστον μισανθρωπίαν τῶν κυβερνούντων μας; Ἐκτοτε, λέγομεν, ἐτριπλασίωσεν ἡ κυβερνήσις τὰς καταδιώξεις της, καὶ ἐσχάτως ἐξεκένωσε τὴν ὀργήν της κατὰ δύο τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, ἐμπλέξασα αὐτὰ εἰς τὰς κατὰ τῆς ἐκφράσεως ἐπὶ τοῦ συμποσίου παγίδας της.

Μολοντί ὁ σκοπὸς τῆς συνεισφορᾶς εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους, δὲν ἔλειψαν ὅμως τινὲς, ἀπὸ ὑπερβολικῆς ἴσως φιλάνθρωπιαν, νὰ τὸν μυκτηρίσωσιν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας των κατεχώρησαν ἐπιγράμματα, τῶν ὁποίων ἡ αἰσχρότης ἐξικονίζει βεβαίως τὴν ψυχὴν τοῦ γράψαντος αὐτὰ καὶ διεκήρυξαν ὅτι πληρόντωνται ἐκ τῆς συνεισφορᾶς κακοῦργοι, ὅπως πράττωσι κακοουργήματα. Ὁ σκοπὸς τῶν τοιούτων ψευδολογιῶν εἶναι προφανὴς, μολοντί δυσκολεύεται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ σκληρότης των ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ ἐρεθίζωνται καὶ νὰ ταραττωνται τὸσον κατ' ἐκείνων, οἵτινες προσφέρουσιν τεμάχιον ἄρτου εἰς τὰ θύματα τῶν αὐθαιρέσιων των. Ἀλλὰ, μ' ὅλας τὰς φωνασκίας καὶ ἀπειλάς, ἡ συνεισφορὰ μέχρι τοῦ νῦν προώδευσεν θαυμασίως. Εἰς τὰς

δύο πόλεις τῆς νήσου καὶ εἰς διαφόρους περιοχὰς ἡ προθυμία ἐστάθη ἐξίσου μεγίστη, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ τρανότης ἀποδοκιμασίας, ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων τῆς κυβερνήσεως. Νέαι ὅμως καὶ πολυπληθεῖς ἀνάγκαι ἐπαρουσιάσθησαν καὶ παρουσιάζονται καθ' ἐκάστην, ἀπαιτοῦσι νέας θυσίας. Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἄς μὴν ἀποκάμωσιν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ φιλανθρώπου τούτου ἔργου, ἄς διπλασιάσωσι μάλιστα τὰς προσπάθειάς των, καὶ ἄς μὴν ἀφήσωσι τὰ θύματα τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀρνούμενοι τὴν συνδρομὴν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν χρεωστοῦσιν εἰς αὐτὰ, ὡς ὁμόφρονες τῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῶν ὁποίων τιμωροῦνται.

Διαμαρτύρησις.

Μετὰ τὴν αὐθαίρετον ἐξοστρακισμὸν τῶν δύο ἀντιπροσώπων ΚΚ. Μομφερράτου καὶ Ζερβοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπάρατος καὶ παράνομος ὕψηλὴ Ἀστυνομία, χωρὶς λόγον, διενήργησεν, ἡ ἡμεοῦσα ἑπτανησιακὴ κοινωνία, ἡ παραδειγματικῶς καὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον συμπεριφερομένη, μακρὰν τοῦ νὰ ἐκλάβῃ τὴν ἐξορίαν αὐτὴν ὡς τὸ τέρας τῶν δεινοπαθημάτων καὶ δοκιμασιῶν της, ἐξέλαβεν αὐτὴν ὁποῖαν πραγματικῶς ἦτο, πρόδρομον δηλαδὴ ἄλλων βίαιοπραγιῶν καὶ αὐθαιρέτων μέτρων, τεινόντων εἰς τὸ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ καταχθόνιον αὐτῆς σχέδιον, καὶ εἰς τὸ νὰ σχηματισθῇ, διὰ τῆς βδελυροτέρας τρομοκρατίας, Βουλὴ, ἐπιγέννημα τῆς ἀνομίας, ἥτις νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἑπτανησιακὴν κοινωνίαν, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν παράρτημα ἀποικιακὸν τοῦ βρεττανικοῦ στέμματος. Ὅστις μὲ βλέμμα προσεκτικόν, ἀπαθὲς, συνάμα δὲ πολιτικὸν καὶ εἰς τὴν ιστορίαν ἀποβλέπων, ἐμβλέψῃ εἰς τὴν ἀπὸ τινος μάλιστα καιροῦ πολιτικὴν πορείαν τῆς ἀρμοστείας, διορᾷ καὶ πείθεται εὐκόλως, ὅτι ἀλλοῦ δὲν τείνουσιν ὅλαί αἱ προσπάθειαι τῆς ξενικῆς ἐξουσίας, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ συνδέσωσιν, ὑπὸ νέους δεσμοὺς τὸν ἑλληνικὸν τοῦτον λαὸν, καὶ ταυτοχρόνως νὰ καταστήσωσι τὸ ἀφανὲς φάσμα τῆς ἀγγλικῆς πλεκτάνης, κυριαρχικὴν ἐπὶ τῆς ἑπτανήσου θέλησιν. Ἰδοὺ ὅθεν αἱ πλαστουρούμεναι στάσεις, καὶ αἱ θηρευόμεναι ληστεύσεις, τὰς ὁποίας ἀναιδῶς καὶ ἀνυποστάτως, εἰς εἰρηνικοὺς πολίτας, καὶ λογικῶς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγωνιζομένους, βλέπομεν νὰ ἀποδίδωνται. Ἰδοὺ ἡ κοινωνία μόνον φρόνημα ἐξωτερικεύουσα, καὶ μόνον διὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου πάσχουσα εἰρηνικῶς νὰ ἐξωτερικεύσῃ, διασύρεται, ὡς διαταραττομένη, καὶ τὰ ὅρια τοῦ νόμου ὑπερπηδῶσα. Ἰδοὺ, ὅτι ψεῦδη ἀνυπόστατα δημοσιεύονται, τὰ ὁποῖα μακρὰν τοῦ νὰ προσάπτωσι τὴν παραμικρὰν κηλίδα κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐκσπενδονίζονται, τείνουσι μᾶλλον νὰ προσβάλωσι τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐκείνων, ὅστις φέρει αὐτὰ εἰς φῶς. Ἰδοὺ, ὅτι πολῖται, ἀντιπρόσωποι, ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι συνωμοτοῦν καὶ στασιάζουσι χαρκατηρίζονται, καὶ μὴν ἀποδέχονται τὴν ἐκείνων ἐγγράφου, χωρὶς ἀποδείξεις, χωρὶς ὑποδείξεις, χωρὶς ἐκθέσεις, νομικὴν καὶ τακτικὴν, ἐναντίον μάλιστα αὐτῶν τῶν δεδικασμένων, ἐναντίον

αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, ἐναντίον τοῦ δικαίου, ἐν μέσῳ κοινωνίας τηρούσης τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν, ἐναντίον τέλος πάντων καὶ αὐτῶν τῶν ὄρων τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ καθιερωμένου θετικοῦ νόμου, ἀνάρπαστοι γίνονται καὶ εἰς σκοπέλους ἐκσπενδονίζονται.

Περιληπτικῶς διαλαβόντες περὶ τῆς ὀδυνηρᾶς ἡμῶν θέσεως, βλέπομεν ἐπιβεβαιουμένους τοὺς ἀνωτέρω λόγους μας κατὰ τὰς ἐσχάτως γινόμενας ἀνηκούστους αὐθαιρέσεις. Δὲν ἤρκεσαν, ὡς εἵπομεν, ὁ ἐξοστρακισμὸς τῶν Ζερβῶν καὶ Μομφερράτων, ἐμελλε νὰ ἀκλουθήσῃ τὴν τύχην των καὶ ὁ ἀμειπτος Ἰωάννης Λισγαράς, ὁ ἀκλόνητος οὗτος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὁ ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως καθηήμενος διὰ νὰ στιγματίζῃ τὰς ἐπεμβάσεις της καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀρχικά καὶ ἱερὰ δίκαια τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ. Τούτους ἰδομεν νὰ παρακολουθῶσιν ἄλλοι ἀκλόνητοι καὶ ἄμαπτοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ΚΚ. Σταματέλος Πυλαρινὸς καὶ Φραγκίσκος Δομενεγίνης, ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Σταματέλος Βούρτσος, καὶ ὁ ἐντιμὸς καὶ ἀξιοσέβαστος δημοσιογράφος Κ. Δημήτριος Καλλίνικος, ὡσαύτως ὁ ἐθνόφρων πολίτης Γεράσιμος Μεταξᾶς. Ταῦτα πάντα εἶναι ἄρα γε τὰ τελευταῖα δεινὰ τῆς πατρίδος; Μὲ πάλλουςαν καρδίαν, μὲ δακρύοντες ὀφθαλμοὺς λέγομεν ὅχι! Πολλὰ τεκταίνονται κατὰ τῆς πατρίδος, κατὰ τοῦ ριζοσπαστισμοῦ, ὅστις ἀνακεφαλαιοῖ τὴν γνώμην καὶ θέλησιν της. Πολλὰ διενεργοῦνται καὶ διενεργηθήσονται ὅπως ἡ καταχθόνιος πολιτικὴ καὶ τὰ ὅργανά της ἐπιτύχῃ τοὺς πατριδοκτόνους σκοποὺς των. Ἀλλ' ἡμεῖς καθήκον ἱερὸν νομίζομεν νὰ ὑψώσωμεν καὶ πάλιν ἐντόνως τὴν φωνὴν μας, διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν βίαιοπραγιῶν καὶ κακώσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμοστής Οὐάρδος κατὰ τῆς κοινωνίας, αὐθαίρετως, παρανόμως καὶ ἀυστόλως, ἀναφανδὸν ἤδη πράττει. Γνωρίζομεν ὅποιον ἀποτέλεσμα θέλει ἔχει ἡ διαμαρτυρησις μας αὕτη, ἀπέναντι πολιτικῆς τὰ πάντα περιφρονήσεως, τὰ πάντα ἐπιχειρήσεως. Ἀλλ' ἡμεῖς ὑψώνομεν τὴν φωνήν μας ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Θεοῦ, ὅστις δὲν θέλει βεβαίως ἀφήσει ἐπὶ πολὺ ἀτιμώρητον τὴν γενομένην ἀδικίαν, ἐναντίον ἀθώου, ἀδυνάτου καὶ εἰρηνικοῦ λαοῦ, ὁποῖος εἶναι ὁ παραδειγματικὸς οὗτος λαὸς τῆς ἑπτανήσου.

Ζάκυνθος, 26 Νοεμβρίου 1854 ἔ. π.

ΝΑΘΑΝΑΗ ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τῆς ἑπτανήσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

Τὸ κυβερνητικὸν τόλμημα τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος ἤρχισε νὰ φέρῃ τὰς λυπηρὰς συνεπείας του. Αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας λαμβάνομεν ἐκ τῆς Γαλλίας εἶναι ἀμφίβολοι, διότι ὅλος σχεδὸν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τὸν Ναπολέοντα περιοδικὸς τύπος ἐπαύθη. Εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας ἐγενεῖν ἀπόπειραί τινες ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ πρὸς ἀντίστασιν, ἀλλὰ κατεστάλησαν αὐθιγῶς. Εἰς Παρίσιους ἐγενεῖν ἀρκετὰ ὁδοφράγματα κατὰ τὴν τρίτην Δεκεμβρίου, τὰ ὁποῖα

ἐκυριεύθησαν ὅλα ὑπὸ τῶν στρατευμάτων. Εἰς τὴν θύραν, τὴν ἐπονομαζομένην τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἀνυψώθη μέγιστον ὁδοφράγμα, τὸ ὁποῖον ὁ στρατὸς προσβαλὼν διὰ τῶν τηλεβόλων ἐκυρίευσεν, μετὰ τινὰ ἀνθίστασιν, ὅπου ἐφρονεύθησαν ἄρκετοὶ ἐκ τῶν ὑπερασπιζομένων αὐτό. Ὁ ὁρεινὸς ἀντιπρόσωπος Βωδὲν ἐφρονεύθη εἰς τινὰ συμπλοκὴν, καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος Μαδιερ Μονζιὼ ἐπληγώθη. Πλήθος πολιτῶν ἐφυλακίσθησαν καὶ πολλοὶ ἀντιπρόσωποι, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπελύθησαν.

Διὰ προκηρύξεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργοῦ, πᾶς ὅστις ἤθελε συλληφθῇ ἀνυψῶν ὁδοφράγματτα, ἢ ὑπερασπιζόμενος αὐτὰ, ἢ καὶ ἀπλῶς ὀπλισμένος μόνον, θέλει τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Εἰς δύο διαμερίσματα, τὸ τῆς Ἀλλιέρης, καὶ τὸ τῆς Σαόνης καὶ Λοάρης, ὅπου ἡ ἀντίστασις ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ σοβαρὸν χαρακτῆρα, ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν ἐξέδωκε προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας προσκαλεῖ τὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν ἅπαντα, ὅπως ἀποφανθῶσι, ναι ἢ ὄχι, ἐπὶ τοῦ ἀκολουθοῦ ζητήματος: « Ὁ γαλλικὸς λαὸς, θέλει τὴν διατήρησιν » τῆς ἐξουσίας τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, καὶ χο- » ρηγεῖ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις, ὥπως στε- » ρεώσῃ ἐν Σύνταγμα ἐπὶ τῶν προταθέντων βάσεων » εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ ἰδίου. » Αἱ βάσεις αὗται εἶναι: προεδρεῖα διαρκούσα ἐπὶ δέκα ἔτη· σύστασις δύο βουλευτῶν, ἀντὶ μιᾶς ὑπουργεῖον ἐξαρτώμενον παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας· ἐν συμβούλιον ἐπικρατείας προετοιμάζον τοὺς νόμους καὶ ὑποστηρίζον αὐτοὺς εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἡ ψηφοφορία αὕτη ἀρχίζει τὴν 14 Δεκεμβρίου, καὶ λήγει τὴν 21 τοῦ ἰδίου μηνός.

Δι' ἄλλης προκηρύξεώς του, τῆς 8 Δεκεμβρίου, ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν προσπαθεῖ νὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα, λέγων, ὅτι μάταιον εἶναι νὰ χύνη ὁ γαλλικὸς λαὸς τὸ πολυτίμιον αἷμά του, ἐνῷ δύναται, διὰ τῆς ψήφου του μόνης, νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς προτάσεις του ταύτας. Μεγαλλυτέρα ἀγυρτία ταύτης νομίζομεν ἵτι δὲν ἠκούσθη εἰσέτι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εἰς τινὰ ἐπιστολὴν ἐκ Ζακύνθου μᾶς γράφουσι τὰ ἀκόλουθα, περὶ τῆς αἰσχροῦς διαγωγῆς τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου διευθυντοῦ τοῦ τυπογραφείου, ὅπου ἐξεδίδετο ἡ ἐφημερίς ὁ Ρήγας.

« Εἶναι ψευδὲς ὅτι ὁ Κ. Ρωσσόλυμος, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Κ. Οὐάρδου, δὲν ἠθέλησε νὰ τυπώσῃ τὸν 10 ἀριθμὸν τοῦ Ρήγας, διότι τὸ ἄρθρον ἐμπεριείχεον ὕβρεις κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ Κ. Ρωσσόλυμος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταχωρῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ὅποιανδήποτε ὕλην τοῦ προσφερθῇ ἐκ μέρους τῆς συντάξεως, καὶ ἤθελεν εἰσθαι ἀξιογέλαστον, ὁ Κωνσταντῖνος Ρωσσόλυμος νὰ γίνεται ὁ ἐλεγκτὴς τῆς χορηγουμένης ὕλης, ἐνῷ ἡ ἐφημερίς ἔχει τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην της. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Κ. Ρωσσόλυμος ἔλαβε τὴν ὕλην ἀπὸ τὴν πέμπτην, ἥτις καὶ ἐδιερρώθη παρὰ τῆς συντάξεως τὸ σάββατον. Ἡ μόνη δυσκολία, ἥτις ἀνεφύη ἐκ μέρους τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου ἦτον, ὅτι ἐπειδὴ καὶ εἰ-

χε στοιχειοθετημένον τὸ ποῖημα τοῦ Κ. Μαλάκη, ἡ δὲ σύνταξις ἐνόμισεν καταλληλότερον νὰ καταχωρήσῃ τὴν πεμφθεῖσαν ἐκ Κεφαλληνίας ἐπιστολὴν, ὁ Κ. Ρωσσόλυμος προφασιζόμενος, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καταχωρήσῃ τὴν ἐπιστολὴν, ἐζητοῦσε νὰ καταβροχθήσῃ κανὲν τάλληρον περισσώτερον. Ἡ σύνταξις ἀπειτούσα ἀναμφιβόλως τὴν καταχώρησιν, ὁ δὲ Ρωσσόλυμος ἀντιτείνων διὰ τὴν ἀπλησίαν του, ὡς προείπομεν, μικρά τις διένεξις ἔλαβε χώραν μετὰ τῶν δύο μερῶν. Ὁ Κ. Λισγαράς, ὅστις ἦτο φίλος ἀμφοτέρων, ἔκχευε φιλικῶς πῶς, παρατηρήσεις τινὰς πρὸς τὸν Κ. Ρωσσόλυμον, ὅστις συνιδὼν τὸ ἄδικόν του, ἐξεπλήρωσε τὴν ὑποχρέωσιν του, δημοσιεύσας τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φύλλον. Τοιοῦτο εἶναι ἀκέραιον τὸ ἔγκλημα τοῦ Κ. Λισγαρά! Ἀλλὰ φρίκην προξενεῖ εἰς καθένα ἢ μετὰ ταῦτα διαγωγὴ τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου, ὅστις παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν κατέθεσε κατὰ τοῦ Κ. Λισγαρά τὰ ἀναιδέστερα ψεῦδη, εἰπὼν ὅτι ὑπ' αὐτοῦ προετράπη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ φύλλου. »

Εἶναι περιττὸν, νομίζομεν, νὰ προσθέσωμέν τι ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, ἐνῷ προλαβόντως ἐνησχολήθημεν. Τὰ πράγματα εἶναι αὐταπόδεικτα, καὶ ἀρκεῖ ἡ μόνη ἐκθεσις των, πρὸς στηλίτευσιν τῶν οὕτω ἐκπληρούντων τὰ ἰδιωτικά εἴτε δημόσια χρεὴ των.

Κωμικὴ τις σκηνὴ ἔλαβε χώραν προχθὲς μὲ ὅλην τὴν ἀγιότητα τοῦ τόπου καὶ τὸ πένθιμον τῆς περιστάσεως, εἰς τὸν ἐν Ἀργοστολίᾳ ναὸν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία εἰς τὸν ἀποβιώσαντα Ἰωάννην Τσιμαράν. Νέος τις δικηγόρος, ὁ Σ. Θ. Σολωμός, ἠθέλησε νὰ ἐγκωμιάσῃ τὸν τεθνεῶτα, ἀλλὰ λησμονήσας τὸ προκείμενόν του, μετέβη παραδόξως πῶς, καὶ κατὰ δυστυχίαν, εἰς ἀναπτύξεις πολιτικῶν γεγονότων. Τὸ τοιοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ ῥήτορος προτερήματα ἐκίνησαν τὸν γέλωτα τῶν ἀκροατῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ σφοδρὸς γέλως ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ ὑπερβολικὸν κλαύσιμον, ὁ δυστυχὴς ῥήτωρ ἠπατήθη, καὶ μὲ ἀνεπιτυχὴ ἐτοιμότητα, μεταμελούμενος διὰ τὴν σφοδρὰν συγκίνησιν τῆς ὁποίας ἐστάθη ὁ αἷτιος, ἐπεχειρίζετο νὰ καταπαύσῃ τὰ δάκρυα τῶν ἀκροατῶν του· ἀλλὰ διακρίνας μετὰ ταῦτα τὴν ἀληθὴ ἔννοιαν τῶν σπασμῶν τοῦ πλήθους, καὶ θυμωθεὶς διὰ τὴν προσβολὴν ταύτην, ἐπροσκάλεσεν ὅσους δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς λόγους του, νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐκκλησίας. Οἱ τοιοῦτοι, καθεὶς δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ, εἶχον ἤδη ἀρχίσει ν' ἀποχαιρετῶσι τὸν ῥήτορα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἄφησαν αὐτὸν σφαδάζοντα περίεξ τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου, μὴδ' ἐνθυμήθησαν αὐτὸν, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ, ὅτε ἐπευφήμησαν διὰ σφυριγμῶν τὴν εὐγλωττίαν τοῦ νέου τούτου Βοσσανέτου.

Νεῖα ἐξορία ἔλαβον χώραν εἰς Ζακύνθον. Τέσσαρες ἐμπορεῖ ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὴν νῆσον ἐκείνην, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους, θεωρηθέντες ὡς· μὴ ἰόντες. Μὴ γνωρίζοντες εἰσέτι ἀκριβῶς τὰ ὀνόματά των, θόλομεν τὰ δημοφύσαι εἰς τὸ πρῶτον φύλλον.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης,
ΕΠΙΘΕΤΟΝ ΚΕΡΕΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΙΟΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Μ. ΣΑΛΗΓΓΕ.